

Què difícil és ser castellano parlant a Mallorca!

Toni Tornero Cobos. Son Sardina (Palma).

DISCULPIN que per raons d'espai hagi reduït el títol. En realitat volia expressar que difícil és ser castellano parlant a Mallorca i voler aprendre'n la llengua pròpia, aquella que els científics i erudits de prestigi convenen a dir català. I parl per experiència. Ja de ben petit, fill d'emigrants, i resident a barriada d'emigrants, escoltava amb curiositat aquelles poquetes persones a qui sentia parlar una llengua diferent a la meua. Però no hi havia manera, quan es dirigien a mi es transformaven i giraven la seva llengua. Jo, de vegades, feia intents de parlar com ells, però els feia gràcia i em deien "forasteret, vale más que hables tu idioma". D'altra banda, a l'escola era impossible. La meua llengua materna era la única admesa i utilitzada. Vaig arribar a creure que aquella cosa que parlaven els mallorquins no servia per a res. I així em vaig fer adult, ignorant que aquella llengua fins i tot es podia escriure o que tenia una gran literatura. Aleshores, vaig decidir que volia ser mestre i, mira per on, vaig descobrir que aquella llengua tenia defensors i gent disposada a lluitar per ella. Jo no entenia res. Qué m'estaven contant? Ara que era gran, havia d'aprendre català... doncs sí. I no em regalaren res, i els ho agraeisc. Vaig haver de fer molta feina, hores i hores d'estudi i pèrdua del sentit del ridícul. Però gràcies a molts de companys d'estudis, professors, i a gran part de la meua família política, que decidiren parlar-me en la seva llengua, vaig poder fer-la meua. I estimar-la. Però hi ha una altra família política diferent que desprestigia cada dia aquesta llengua i que no té llinatges forans com Tornero, o Cobos. Són Bosch, Bauzá, Truyols, Aguiló, Company... encabotats a humiliar els qui defensen i mantenen viva la seva cultura pròpia i fent molt difícil ser castellano parlant i poder aprendre català amb normalitat.